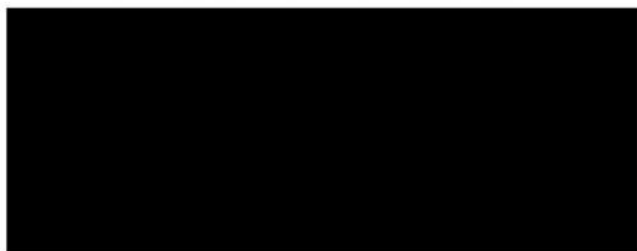

Krajowa Rada Radiofonii
i Telewizji

DBF-NA.92.45310.5.2016

Warszawa, dnia 7 listopada 2016 r.

reprezentowana przez:

adres do doręczeń:

Decyzja nr 8/GŁ

Na podstawie art. 10, art. 10a ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 poz. 584 z późn. zm.), art. 104, art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 poz. 23 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku
 który wpłynął do Organu w dniu 17 października 2016 r., w przedmiocie wydania interpretacji co do sposobu i zakresu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej,

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji **uznaje za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy** zgodnie z którym obowiązek rejestracji odbiornika radiowego i uiszczania opłat abonamentowych na podstawie ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych nie powstaje względem podmiotu wykonującego (pojazdami z zainstalowanymi odbiornikami radiowymi) przewozy międzynarodowe.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorcy przysługuje prawo do złożenia do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosku o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Udzielenie interpretacji następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia.

Wniosek o wydanie interpretacji podlega opłacie w wysokości 40 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych pobiera się opłatę od każdego przedstawionego we wniosku odrębnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Opłatę od wniosku uiszcza się na rachunek organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej, właściwych do wydania interpretacji albo, jeżeli istnieje taka możliwość, gotówką w kasie tego organu lub jednostki. Stosownie do art. 10a ust. 2 i 3 ww. ustawy interpretacja nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, jednakże przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji. Interpretacja jest wiążąca dla organów administracji publicznej lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne.

Opłata abonamentowa jako przymusowe i bezzwrotne świadczenie o charakterze publicznoprawnym stanowi daninę publiczną przeznaczoną na cele publiczne związane z finansowaniem misji publicznej radia i telewizji. Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 6a ustawy o z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji do zadań Krajowej Rady należy w szczególności ustalanie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1204 oraz z 2015 r. poz. 1324), wysokości opłat abonamentowych. W związku z powyższym organem uprawnionym do wydania

interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę opłaty abonamentowej jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

W dniu 17 października 2016 r. wpłynął do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wniosek [REDAKTOR]. Wniosek został podpisany przez pełnomocnika [REDAKTOR]. Do wniosku załączono potwierdzenie uiszczenia opłaty od wniosku w wysokości 40 złotych. Pełnomocnik Wnioskodawcy wniósł o merytoryczne rozpoznanie drugiego pytania z wniosku z dnia 12 lipca 2016 r. Przedmiotowy wniosek z dnia 12 lipca 2016 r. wpłynął do organu w dniu 01 września 2016 r. wraz z pełnomocnictwem oraz informacją z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego. Pierwotnie powyższy wniosek ze względu na nieuzupełnienie potwierdzenia uiszczenia opłaty pozostawiony został zawiadomieniem z dnia 30 września 2016 r. bez rozpatrzenia.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

[REDAKTOR] wykonuje międzynarodowy transport rzeczy na terenie Unii Europejskiej. Spółka jest najemcą pojazdów posiadających zainstalowane odbiorniki radiowe. Pojazdy z których korzysta [REDAKTOR] są przedmiotem leasingu, gdzie leasingobiorcą pojazdów jest niemiecka spółka – udziałowiec [REDAKTOR].

Strona w piśmie z dnia 12 lipca 2016 r. w drugim z opisanych stanów faktycznych dokonuje interpretacji przepisów prawa związanych z określeniem obowiązku rejestracji i ponoszenia opłat abonamentowych za samo posiadanie urządzeń zakwalifikowanych jako odbiorniki radiofoniczne jeżeli odbiorniki te są zainstalowane w pojazdach którymi wykonywane są międzynarodowe przewozy. Wnioskodawca wskazuje, iż kierowcy wykonujący przewozy na terenie Unii Europejskiej przy założeniu, że nie wykonują przewozów na terenie Polski, nie korzystają z misji publicznej realizowanej przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Organ zważył co następuje:

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji mając na uwadze powyższe stwierdza za nieprawidłowo dokonaną przez wnioskodawcę w powyższym zakresie interpretację przepisów prawa.

Zgodnie z art. 2 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika. Opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z wyjątkami określonymi w ustawie. Wnioskodawca w przedstawionym stanie faktycznym wskazuje na brak zasadności rejestracji i uiszczania opłat abonamentowych ze względu na wykonywanie przez kierowców pojazdami z zainstalowanymi odbiornikami radiowymi przewozu międzynarodowego.

W świetle ustawy o opłatach abonamentowych za używanie odbiornika telewizyjnego czy radiofonicznego pobiera się opłatę abonamentową. Ustawodawca wprowadził w powyższym zakresie domniemanie zgodnie z którym przyjmuje się, iż używanie odbiornika telewizyjnego czy radiofonicznego w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu jest tożsame z jego posiadaniem. Wobec czego w świetle przepisów ustawy o opłatach abonamentowych samo posiadanie odbiornika telewizyjnego lub radiofonicznego w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu zobowiązuje posiadacza do uiszczania opłat abonamentowych. Wnioskodawca w obliczu przedstawionego stanu faktycznego nie podlega pod wyłączenia podmiotowe określone w art. 4 ustawy o opłatach abonamentowych dotyczące zwolnienia od opłat abonamentowych osób fizycznych.

Również Wnioskodawca nie podlega pod wyłączenia przedmiotowe określone w art. 5 ust. 2 w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych. Katalog tych wyłączeń jest zamknięty. Zakres podmiotowy oraz przedmiotowy ustawodawca określił w sposób szczegółowy. Opłata abonamentowa jest powszechna i obejmuje wszystkie podmioty, poza tymi przypadkami które wprost zostały wyłączone w ustawie. Żadne z powyższych wyłączeń określonych w art. 4, w art. 5 czy też w innych przepisach ustawy o opłatach abonamentowych nie dokonują zwolnień z opłaty abonamentowej ze względu na wykonywanie przewozów międzynarodowych pojazdami z zainstalowanymi odbiornikami radiowymi. Bez znaczenia jest również kwestia korzystania przez kierowców z misji publicznej realizowanej przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy ustawy nie uzależniają obowiązku rejestracji odbiornika radiowego i ponoszenia opłat abonamentowych od korzystania przez kierowców z misji publicznej. Zgodnie z art. 1 ustawy o opłatach abonamentowych opłaty abonamentowe pobiera się w celu umożliwienia realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o radiofonii i telewizji", przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji. Powyższy art. 1 ustawy o opłatach abonamentowych na który powołuje się Wnioskodawca określa jedynie przeznaczenie/cel opłat abonamentowych i nie określa podmiotów zobowiązanych do ich ponoszenia. Przepis ten określa przeznaczenie dochodu powstającego z opłat abonamentowych. Opłata abonamentowa jest świadczeniem przymusowym, bezzwrotnym o charakterze publicznoprawnym i nie jest wynagrodzeniem za korzystanie z misji publicznej realizowanej przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji. Zasadne staje się przywołanie stanowiska Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który w wyroku z dnia 30 sierpnia 2007 r., sygn. akt III SA/Wa 2437/06 potwierdził „(...) że opłaty abonamentowe, ponoszone przez posiadaczy odbiorników telewizyjnych w całej Polsce, wiążą się ściśle z posiadaniem odbiorników telewizyjnych, a nie z korzystaniem z usług konkretnej telewizji, w tym także strony skarżącej. Są świadczeniem przymusowym i bezzwrotnym o charakterze publicznoprawnym, z góry nakierowanym na realizację określonych przez ustawodawcę celów. Stanowi pozabudżetowy dochód celowy o charakterze publicznoprawnym (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 września 2004 r., sygn. akt K 2/03). (...)Sąd wyjaśnia również, że dla obowiązku ponoszenia opłat abonamentowych nie ma znaczenia, czy podmiot je ponoszący zamierza korzystać, czy też korzysta, bądź nie z programów nadawanych przez stronę skarżącą, czy też korzysta z innych niż publiczne mediów. Podmiot, który wpłaca abonament radiowo-telewizyjny nie ma wpływu, jaki rodzaj usługi dostanie. Brak jest zatem ekwiwalentności i wzajemności między płaceniem abonamentu a wykonywanymi przez skarżącą usługami, a więc elementów koniecznych do przyjęcia, że mamy do czynienia z wynagrodzeniem.”

Zgodnie z art. 2 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika. Opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z wyjątkami określonymi w ustawie.

Stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w placówkach pocztowych operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. W art. 5 ust. 2 ustawy o opłatach abonamentowych ustawodawca zawarł zamknięty, sprecyzowany katalog wyłączeń wskazując, iż obowiązkowi rejestracji nie podlegają odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne: wykorzystywane wyłącznie przy tworzeniu audycji lub innych przekazów; wykorzystywane wyłącznie do tworzenia, rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiowych lub telewizyjnych, w tym do kontroli jakości rozpowszechniania lub rozprowadzania; przeznaczone przez przedsiębiorcę wyłącznie do sprzedaży lub przekazania osobom trzecim do używania na podstawie umów, jeżeli czynności te należą do przedmiotu działalności gospodarczej danego przedsiębiorcy.

Tym samym opisana przez Spółkę kwestia korzystania z misji publicznej nie należy do katalogu włączeń określonych w powyższych przepisach ustawy o opłatach abonamentowych.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

op. KRARADIA I TELEWIZJI
Naczelnik Wydziału Spółek i Firm

Grzegorz Kaszycz

Otrzymują:

1. strona
2. a/a